

ΕΚΤΡΟΠΗ ΑΝΩ ΡΟΥ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

(Ιστορική διαδρομή – Γενικά στοιχεία - Σκοπιμότητα έργου - Περιβαλλοντικές επιπτώσεις)

Α. Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Τα έργα αυτά που αποτέλεσε αντικείμενο συζητήσεων ανάμεσα στις κυβερνήσεις της χώρας και των θεσσαλικών οργανώσεων από την δεκαετία του '70 και θεωρήθηκε ως έργο ζωής για την Θεσσαλία, είχε την παρακάτω διαδρομή :

- Την δεκαετία του '80 η κυβέρνηση του Α. Παπανδρέου, ανταποκρινόμενη στην απαίτηση του θεσσαλικού λαού, εξήγγειλε το έργο, εντύπωσης κάτωοια μικρά προκαταρκτικά έργα σε προγράμματα χρηματοδότησης. Έως τα μέσα της δεκαετίας του '90 δεν υπήρξε ουσιαστική πρόοδος και το έργο ήταν μετέωρο, κυρίως από την έλλειψη πολιτικής βούλησης, αλλά και λόγω απουσίας μελετών, χρηματοδότησης, προσφονών στο Σ.τ.Ε κ.α.

- Στα μέσα της δεκαετίας του '90 το ΥΠΕΧΩΔΕ, για πρώτη φορά ξεκαθάρισε και οριστικοποίησε τα βασικά χαρακτηριστικά του έργου (ποσότητα εκτροπής, βασικά έργα κεφαλής, δηλαδή ταμειυτήρας Σουκιάς και σήραγγα εκτροπής από την Σουκιά προς την Θεσσαλία). Επιπλέον τα έργα του ταμειυτήρα Σουκιάς και της σήραγγας, τα οποία ήταν ώριμα (λόγω ύπαρξης οριστικών τεχνικών μελετών, τευχών δημοπράτησης καθώς και της εκπόνησης των αντίστοιχων μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων), δημοπρατήθηκαν και εκτελούνται από το ΥΠΕΧΩΔΕ από το 1996-1997. Στα τέλη του 2000 εκδόθηκε η απόφαση του Σ.τ.Ε 3478, με την οποία έγινε δεκτή η προσφυγή κατά του έργου οικολογικών και άλλων τοπικών οργανώσεων (Αιτωλοακαρνανίες) και ακυρώθηκε η κοινή διυπογραφή απόφαση 23271/15-12-1995 (έγκριση περιβαλλοντικών όρων), με συνέπεια να διακοπούν οι εργασίες στις δύο εργολαβίες φράγματος Σουκιάς και σήραγγας εκτροπής.

Β. ΓΕΝΙΚΑ – ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

Η εκτροπή του Αχελώου ποταμού είναι ένα μεγάλο και πολύπλοκο τεχνικό έγγραμμα, το οποίο θα επηρεάσει ένα μεγάλο γεωγραφικό χώρο που εκτείνεται από τη Θεσσαλία και την Πίνδο μέχρι και μεγάλο τμήμα της Αιτωλοακαρνανίας και προέκυψε ως αδήριτη ανάγκη αξιοποίησης των υδατικών πόρων της χώρας. Η ενεργειακή αξιοποίηση των υδατοπτώσεων του άνω ρού του Αχελώου, η γεωργική αξιοποίηση της θεσσαλικής πεδιάδας σε συνδυασμό με τις υδρευτικές και λοιπές

αστικές ανάγκες της Θεσσαλίας, αλλά και η περιβαλλοντική προστασία της, συνιστούν ένα έργο πολυπλοκού σκοπού, από τα πλέον αξιόλογα στην Ευρώπη.

Η συνολική έκταση της λεκάνης απορροής του ποταμού Αχελώου ανέρχεται σε 4860 Km², και η μέση ετήσια παροχή στις εκβολές σε 146,5 m³/s. Αντιστοίχως στη Θεσσαλία ανήκουν δύο κύριες υδρολογικές λεκάνες, του Πηνειού και της Κάρλας με έκταση 9500 και 1050 Km² αντίστοιχα.

Η Θεσσαλική πεδιάδα αποτελεί τη μεγαλύτερη ενιαία πεδινή έκταση της Χώρας που φθάνει τα 3,9 εκ. στρέμματα γεωργικής γης (το 10% περίπου του συνόλου της γεωργικής γης της Χώρας).

Όσον αφορά το ανθρώπινο γενές περιβάλλον, η Θεσσαλία καταλαμβάνει το 10,6% της έκτασης της χώρας και το 7,2% του πληθυσμού της, ο οποίος παρουσιάζει επιβραδυνόμενο ρυθμό αύξησης καθώς και στοιχεία γήρανσης. Αντίστοιχα ο Νόμος Αιτωλοακαρνανίας καταλαμβάνει το 4,1 % της έκτασης της χώρας και το 2,2% του πληθυσμού της.

Το αρδευτικό πρόβλημα της Θεσσαλίας - στο βαθμό που παραμένει άλυτο – επιθεωρεί πλέον επικίνδυνα τόσο το περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής, όσο και ολόκληρο το φάσμα της οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής λειτουργίας στην περιφέρειά Θεσσαλίας και δεν αφορά αποκλειστικά και μόνο την αγροτική παραγωγή, όπως θέλουν ορισμένοι να το περιορίσουν. Η κατάσταση αυτή επιβεβαιώνει για άλλη μία φορά την αδήριτη ανάγκη ολοκλήρωσης των έργων της εκτροπής του άνω ρού του Αχελώου καθώς και των άλλων έργων (Σηοκόβο, Ταμειωτήρας Κάρλας) και βεβαίως δικαιώνει τον περιβαλλοντικό πρωτίστως χαρακτήρα τους, αφού αποτελούν την μόνη δέξοδο για την αποφυγή ερημοποίησης του θεσσαλικού κάμπου. Οι συνεχείς εμπλοκές στην πορεία των παραπάνω έργων συμβαδίζει πλέον με τον υπαρκτό κίνδυνο να δημιουργηθεί μία δυσμενής μη αντιστρεπτή κατάσταση για το περιβάλλον της Θεσσαλίας (ΣΟΒΑΡΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΡΗΜΟΠΟΙΗΣΗΣ).

Οι θετικές εξελίξεις για την πορεία του έργου την περίοδο 1996 – 1997 είχαν δυστυχώς περιορισμένη προωθητική ισχύ και έτσι φθάσαμε στο τέλος της τρέχουσας δεκαετίας με το έργο να βρίσκεται και πάλι σε αμφισβητήσιμη και σε φάση αδράνειας. Ειδικότερα : Οι ρυθμοί υλοποίησης των δύο βασικών έργων κεφαλής (Συκιά & σήραγγα εκτροπής), είναι πολύ χαμηλοί. Μετά από 52 και 46 μήνες αντίστοιχα από την υπογραφή των συμβάσεων των δύο έργων, τα ποσοστά προόδου των εργασιών καθιστούν αναξίοπιστα τα ισχύοντα χρονοδιαγράμματα (Πίνακας Ι).

Ο συνολικός προϋπολογισμός των έργων που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους φαίνεται αναλυτικά στον Πίνακα ΙΙ

Γ. ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Το έργο του Αχελώου έχει πολλαπλή σκοπιμότητα :

- Παραγωγή ΥΗ ενέργειας κατά τη μεταφορά νερού από τα μεγάλα υψόμετρα της Ν. Πίνδου στα χαμηλά υψόμετρα της Θεσσαλίας καθώς και εξοικονόμηση ενέργειας από τον περιορισμό των αντλήσεων για άρδευση στη Θεσσαλία
- Παροχή νερού για βελτίωση των αρδευτικών συνθηκών των σήμερα ανεπαρκώς αρδευόμενων περιοχών της Θεσσαλίας που ανέρχονται σε 2.4 εκατ. στρέμματα (ΟΧΙ ΑΥΞΗΣΗ ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ).
- Παροχή νερού για ύδρευση των μεγάλων οικιστικών συγκροτημάτων της Θεσσαλίας που σήμερα αντιμετωπίζουν πιεστικές ανάγκες και σοβαρά προβλήματα υδρικών.
- Περιβαλλοντική και οικολογική σκοπιμότητα που συνίσταται στην ανάσχεση της εξοντλητικής εκμετάλλευσης των υπογείων νερών της Θεσσαλίας και στη διάθεση ποσότητων νερού μέσα στην κώπη του Πηχειού (ΣΗΜΕΡΑ ΒΟΘΡΟΣ ΑΥΜΑΤΩΝ), ικανών να συντηρούν τα ποτάμια οικοσυστήματα, να βελτιώσουν την ποιότητα των νερών του ποταμού και να αναβαθμίσουν το Δέλτα του.

Για την εξυπηρέτηση των παραπάνω σκοπιμοτήτων το έργο αποτελείται από τα εξής επιμέρους έργα :

1. Φράγμα και ταμειυτήρας Μεσοχώρας ΥΗΣ Γλώστρας.(Ολοκληρώθηκε)
2. Φράγμα, ταμειυτήρας και ΥΗΣ Σουκιάς.(Κατασκευάζεται)
3. Σήραγγα εκτροπής από ταμειυτήρα Σουκιάς μέχρι το Πευκόφυτο Θεσσαλίας, δια της οποίας θα μεταφέρονται προς Θεσσαλία 600.000.000 m³έτος από τα νερά του Αχελώου. (Κατασκευάζεται)
4. ΥΗΣ Πευκοφύτου.
5. Αναρροθμιστική δεξαμενή Μισρολημπίου και ΥΗΣ Μισρολημπίου.

Ειδικότερα, από τον ταμειυτήρα Μεσοχώρας ξεκινά η σήραγγα προσαγωγής Μεσοχώρας -Γλώστρας, η οποία θα παραχέσει τις ποσότητες νερού που θα χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ενέργειας στον ΥΗΣ Γλώστρας. Κατόπιν του ΥΗΣ Γλώστρας θα κατασκευαστεί το φράγμα Σουκιάς και ο αντίστοιχος ΥΗΣ στον πύδα του φράγματος. Από τον ταμειυτήρα Σουκιάς που θα δημιουργηθεί, θα ξεκινά η σήραγγα εκτροπής του Αχελώου προς τη Θεσσαλία, από την οποία προβλέπεται να

διέρχεται ποσότητα 600 εκατ. κυβ. μέτρα ετησίως για χρησιμοποίηση στην Θεσσαλική πεδιάδα. Στο τέλος της σήραγγας θα υπάρξει ο ΥΗΣ Πευκοφότου για την ενεργειακή εκμετάλλευση της παραπάνω ποσότητας. Από τον ΥΗΣ Πευκοφότου τα νερά θα οδηγούνται στην μικρή ανωρρυθμιστική δεξαμενή του Μασρομματίου, απ' όπου θα πορευτούνται προς όρδευση, μέσω του μικρού ΥΗΣ Μασρομματίου ο οποίος θα εκμεταλλεύεται ενεργειακά τα νερά που θα οδεύουν προς τις αρδευτικές διώρυγες.

Α. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Τα παραπάνω έργα εξετάστηκαν και ως προς τις περιβαλλοντικές τους επιπτώσεις με την συνολική περιβαλλοντική μελέτη που συντάχθηκε από ομάδα μελετητών και εγκρίθηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ και τα συναρμόδια Υπουργεία. Επιπτώσεις από την εκτροπή του Αχελώου με την λύση που επιλέχθηκε (εκτροπή 600 εκατ.μ3 / έτος) δεν αναμένονται στα οικοδοστήματα των εκβολών του Αχελώου, της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου-Αιτωλικού και στο δέλτα των εκβολών του Πηνειού, εφόσον διωσφολισθεί συνεχώς παροχή νερού καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Η παροχή αυτή έχει προσδιορισθεί σε 21.3 m³/s, μετρούμενη στις εκβολές του Αχελώου και 10m³/s για τον Πηνειό στο ύψος των Τεμπών.

Είναι προφανές ότι θα υπάρξουν ορισμένες επιπτώσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον, στα υδρολογικά και υδρογεωλογικά δεδομένα καθώς και στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική δομή από την κατασκευή και λειτουργία του έργου, οι οποίες περιγράφονται αναλυτικά στην συνολική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων που εκπονήθηκε για τον σκοπό αυτό.

Με την εκτροπή 600 εκατ.μ3 / έτος από τον Αχελώο αναμένονται θετικές ενεργειακές επιπτώσεις. Από την άποψη της ετήσιας ποσότητας νερού στη Θεσσαλία θα υπάρξει ικανοποιητική κάλυψη των αναγκών της σήμερα ανεπαρκώς αρδευόμενης περιοχής των 2,4 εκατ. στρεμμάτων, των αναγκών ύδρευσης, των οικολογικών αναγκών και εκείνων για τη σταθεροποίηση των υπογείων υδατινών αποθεμάτων από αυτές τις συνθήκες ετήσιας ποσότητας νερού στη Θεσσαλία αναμένεται θετικός αντίκτυπος στους τομείς της οικονομίας, αστικής και περιφερειακής ανάπτυξης, φυσικών πόρων , ποιότητας επιφανειακών νερών και διατήρησης οικοσυστημάτων.

Στην Αιτωλοακαρνανία, με κατάλληλη διαχείριση του νερού μέσω των υφιστάμενων έργων που λειτουργούν ως έργα πολλαπλής σκοπιμότητας, πρακτικά δεν αναμένονται επιπτώσεις. Προκύπτει έτσι η επάλξη αυτή ως η βέλτιστη λύση για την επίτευξη του τεθέντος στόχου από άποψη περιβαλλοντική, περιφερειακής ανάπτυξης και διαχείρισης των νερών. Το συγκριτικό πλεονέκτημα της λύσης αυτής είναι ότι διασφαλίζει με το μικρότερο οικονομικό κόστος την επιθυμητή ανάπτυξη της

Θεσσαλίας, δεν υποθηκεύει την ανάπτυξη άλλων περιοχών , αποτρέπει τη μικρότερη δυνατή παρέμβαση στο φυσικό περιβάλλον και εξασφαλίζει την ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας.

Η υφιστάμενη σήμερα κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή των έργων χαρακτηρίζεται κυρίως από τα εξής στοιχεία:

Στην περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας, μέση οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη, αβθονία υδατικών πόρων και σοβαρή πίεση στα φυσικά οικοσυστήματα και βιοτόπους του Κάτω Αχελώου λόγω των εργασιοβελτιωτικών έργων που έγιναν στην περιοχή τις τελευταίες δεκαετίες, και των ταμειωτήρων της ΔΕΗ.

Στην περιοχή της Θεσσαλίας, μέση οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη, έντονη οικιστική ανάπτυξη με παρεπόμενα προβλήματα ύδρευσης, αβθονία γεωργικής γης με έλλειψη αρδευτικού νερού που οδηγεί σε επικίνδυνη υπερεκμετάλλευση των υπογείων αποθεμάτων, προβλήματα ποσότητας και ποιότητας νερού των επιφανειακών αποδεκτών, λόγω πρακτικώς στείρευσης της θερινής περιόδου.

Οι δύο περιοχές, της Αιτωλοακαρνανίας και της Θεσσαλίας, ευρίσκονται σχεδόν σε παρόμοια στάθμη ανάπτυξης, κλειδί της οποίας είναι το νερό. Η εύφορη γεωργική γη της Θεσσαλίας της δίνει τη δυνατότητα περαιτέρω ώθησης με προϋπόθεση την επάρκεια νερού. Η προοπτική αυτή για να είναι και περιβαλλοντικά αποδεκτί συνάγεται την ανάσχεση της υπερεκμετάλλευσης των υπογείων νερών της Θεσσαλίας με τη μεταφορά νερού. Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη μερική εκτροπή νερών του άνω ρού του Αχελώου και την ορθολογική διευείριση και ανακατανομή των νερών μεταξύ Θεσσαλίας και Αιτωλοακαρνανίας, όπου αυτό υπερβαρικόν.

Στη Θεσσαλία, αναμένεται συνολικά βελτίωση των οικονομικών και κοινωνικών μεγεθών. Η αναμενόμενη περιφερειακή ανάπτυξη θα καταστεί δυνατόν να προχωρήσει χωρίς περαιτέρω υποβάθμιση, ακόμα και με βελτίωση, βασικών συνιστωσών του περιβάλλοντος (ποσότητα και ποιότητα των υπογείων και επιφανειακών νερών) , υπό τον όρο ότι η μεταφορά νερού στη Θεσσαλία θα ολοκληρωθεί με τα κατάλληλα έργα άρδευσης ώστε να επιτευχθεί η ενδεδειγμένη χωρική κατανομή του επιφανειακού νερού που θα υποκαταστήσει τις αντλήσεις από την υπόγεια ύδρευση.

Στην ορεινή περιοχή των έργων αναμένεται υποβάθμιση του τοπίου και των φυσικών οικοσυστημάτων λόγω της κατασκευής, επιπτώσεις μη αντιστρεπτές και μερικός αντιστρεψίσιμες, τοπικού όμως χαρακτήρα. Ανηθτικές επιπτώσεις μετρίου βαθμού κατά την λειτουργία των έργων αναμένονται στην παραποτάμια βλάστηση και την υθβοσπανίδα.

Αναμένονται όμως και θετικές επιπτώσεις με τη δημιουργία ενός νέου αξιόλογου λιμανιού τουρισμού και την δυνατότητα δημιουργίας νέα βιοτόπων. Μία τέτοια εξέλιξη, υπό τα κατάλληλα μέτρα, θα δώσει αναπτυξιακή ώθηση στην περιοχή με βάση δραστηριότητες τουρισμού - αναψυχής. Τέλος, αρνητικές επιπτώσεις μερικής αντιμετώπιζιμες αναμένονται στον τομέα του πολιτισμού λόγω κατάκλισης κατάσκευών με αξιόλογο ιστορικό και αρχιτεκτονικό χαρακτήρα.

Για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων προτείνεται ένα πλήγμα μέτρων , τα κυριότερα των οποίων είναι :

- Διαιτήρηση μιας ελάχιστης συνεχούς παροχής στην κοίτη του ποταμού Αχελώου, με την υποχρεωτική διέλευση κατάλληλων ποσοτήτων νερού σε συνεχή βάση μέρως κατόντη των ταμειυτήρων (Μεσογώρας, 1,5 μ3 /sec, Ζωκιάς, 5 μ3/sec, και στις εκβολές του Αχελώου, 21.3 μ3/sec). Παρόμοια υποχρέωση προτεινεται και για τον Πηνειό ποταμό με ελάχιστη οικολογική παροχή 10 μ3 /sec, μετρούμενη στο ύψος της κοιλιάδας των Τεμπών.
- Πλήρης αξιοποίηση των εισαγομένων στη Θεσσαλία ποσοτήτων νερού με στόχο την υποστήριξη της ανάπτυξης τουτόχρονα με την περιβαλλοντική αναβάθμιση. Προς τούτο είναι απαραίτητη η κατασκευή αρδευτικών έργων εντός της σήμερα αρδευόμενης έκτασης της Θεσσαλίας ώστε να καταστεί δυνατή η υποκατάσταση νερού που σήμερα αντλείται με επιφανειακό νερό, στις κρίσιμες περιοχές που εμφανίζονται τα προβλήματα υπερεκμετάλλευσης των υπογείων νερών.
- Μέτρα επανορθωτικά, ή μετριασμού των επιπτώσεων από την κατασκευή. Πέραν των επιμέρους τεχνικών μέτρων, πρωτεύουσας σημασίας είναι η υποστήριξη της περιφερειακής ανάπτυξης στην, ούτως ή άλλως, προβληματική ορεινή περιοχή της Ν.Πίνδου, κάτω από τις νέες συνθήκες.
- Εννιαία διαχείριση των ταμειυτήρων του Αχελώου θεωρουμένων ως έργων πολλαπλής σκοπιμότητας (ενεργειακής, αρδευτικής, υδρευτικής, οικολογικής).
- Σύσταση διοικητικού και οικονομικού οργανισμού που θα ρυθμίζει τη διαχείριση των υδατικών πόρων τόσο ποιοτικά όσο και ποσοτικά. Η βελτιστοποίηση της διαχείρισης του κοινού πλέον υδατικού πόρου (Αχελώος) μέσα σε ένα πλέγμα ανταγωνιστικών χρήσεων (ενέργεια, άρδευση, ύδρευση, περιβάλλον) και χρηστών (Αιτωλοακαρνανία, Θεσσαλία), προϋποθέτει την εκπροσώπηση στο μηχανισμό αυτόν όλων των χρηστών , περιλαμβανομένων των οργανισμών οικολογικού ενδιαφέροντος.
- Κατασκευή μουσείου στη Ν. Πίνδο για τη στέγηση τεκμηρίων ή και στοιχείων από τα ιστορικά και αρχιτεκτονικά μνημεία που πρόκειται να κατακλυσθούν από τα νερά των ταμειυτήρων .

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΧΕΛΑΡΟΥ

- (Ποσά σε εκατ. Δρχ.)
- Πηγή στοιχείων : ΕΥΔΕ ΑΧΕΛΑΡΟΥ (κ. Α. ΚΑΡΥΑ 14/12/2000)

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΡΓΟΥ	ΦΡΑΓΜΑ ΣΥΚΙΑΣ	ΣΗΡΑΓΓΙΑ ΕΚΤΡΟΠΗΣ	ΑΟΙΔΑ ΕΡΓΑ-ΜΕΛΕΤΕΣ
ΤΕΧΝΙΚΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ			
ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ	19/8/1996	20/3/1997	
ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ	48 μήνες (8 ^{ος} 2000)	48 μήνες (3 ^{ος} 2001)	
ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ	40%	30%	
ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ	30.000	35.000	
ΠΟΣΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟΥ	18.900 *	23.700 *	
ΑΠΑΛΑΟΤΡΙΩΣΕΙΣ	3.214	657	
ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ ΕΡΓΟΔΑΒΙΩΝ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ ΣΥΚΙΑΣ & ΣΗΡΑΓΓΑΣ			
ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΠΟΡΡΟΦΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΜΕΧΡΙ 31/12/1998	5.568	5.173	1.388
ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΠΟΡΡΟΦΗΘΗΚΕ ΑΠΟ 1/1/1999 ΜΕΧΡΙ 31/12/1999	1.708	1.484	508
ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΠΟΡΡΟΦΗΘΗΚΕ ΑΠΟ 1/1/2000 ΜΕΧΡΙ 31/10/2000 (Πιστοποιηθείσες δαπάνες & ανεξόφλητες)	2.400	3.473	-
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΑΠΟΡΡΟΦΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΜΕΧΡΙ 31/10/2000 (ΓΙΑ ΕΡΓΟΔΑΒΙΕΣ)	9.676	10.131	1.896
ΠΙΣΤΩΣΗ 2000		5.500	
ΑΔΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΕΠΙΔΑΦΕΩΝ ΠΙΣΤΩΣΗ ΓΙΑ ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΤΟ 2000		2-3.000	

* Δεν υπάρχουν στοιχεία για συγκριτικούς πίνακες και υπερβάσεις, καθώς και για το συνολικό ποσό που θα υφαινόταν για την ολοκλήρωση των έργων.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ *

Πηγή στοιχείων : ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑΣ Α. ΑΖΑΡΙΑΝ ΚΑΠ - ΑΕΗ - ΥΠΕΧΩΡΕ

Α/Α	ΠΕΡΙΓΡΦΗ ΕΡΓΟΥ	ΦΟΡΕΑΣ ΕΡΓΟΥ	ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ	ΑΜΟΙΒΑΤΗΣ ΕΡΓΟΥ (κατ. Δρ.)
1	ΤΑΜΕΥΤΗΡΑΣ ΣΥΚΙΑΣ	ΥΠΕΧΩΡΕ	ΝΑΙ	ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ (18,900) 30,000
2	ΣΗΡΑΤΑ ΕΚΤΡΟΠΗΣ	ΥΠΕΧΩΡΕ	ΝΑΙ	ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ (23,700) 35,000
	ΣΥΝΟΛΟ			65,000
1	ΥΠΕ ΣΥΚΙΑΣ	ΑΕΗ	ΝΑΙ	1999 (ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΕ ΡΕΣΙΑ)
2	ΠΕΥΚΟΦΥΤΟ	ΑΕΗ	ΝΑΙ	1999 -/-
3	ΑΝΑΡΘΜΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ (ΣΗΡΑΤΑ & ΥΠΕ)	ΑΕΗ	ΟΧΙ	63,000
4	ΑΝΑΡΘΜΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΜΑΥΡΟΜΑΤΙΟΥ	ΑΕΗ	ΟΧΙ	18,000
	ΣΥΝΟΛΟ			146,500
1	ΕΡΓΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Β 1 Ν. ΚΑΡΑΪΣΣΑΣ	ΥΠΕΧΩΡΕ	ΟΧΙ	16,750
2	ΕΡΓΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Α 1 Ν. ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΥΠΕΧΩΡΕ	ΟΧΙ	3,170
3	ΕΡΓΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Γ Ν. ΑΡΓΙΣΣΑΣ	ΥΠΕΧΩΡΕ	ΟΧΙ	14,370
4	ΕΡΓΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Ζ Ν. ΑΡΓΙΣΣΑΣ	ΥΠΕΧΩΡΕ	ΟΧΙ	18,150
5	ΑΠΑΝΟΤΙΣΣΕΙΣ - ΑΠΡΟΒΛΗΤΑ - ΦΠΑ - Κ.Α.Π.			29,560
	ΣΥΝΟΛΟ			82,000
				293,500

- Το έργο της Μεσοχώρας (Φράγμα, σήραγγα, ΥΠΕ, κ.λπ.), δεν συμπεριλαμβάνεται στον πίνακα των έργων του Αχελώου, γιατί είναι υποεργειακό και μπορεί να λειτουργήσει αυτόνομα και ανεξάρτητα από την εκτροπή ή όχι του Αχελώου.